

Sangtekster til HELE SKOLEN SYNGER

Alle fugler

**Alle fugler små de er, kommet nå tilbake!
Gjøk og sisik, trost og stær synger alle dager
Lerka jubler høyt i sky, ringer våren inn på ny
Frost og sne, de måtte fly, her er sol og glede**

Blomster, hvite, gule, blå, titter opp av uren
Nikker nå så blidt de små, etter vinterluren
Skog og mark i grønne skrud kler seg nå på Herrens bud
knopper små, de springer ut, her er sol og glede

Lillesøster, lillebror! Kom, så skal vi danse!
Plukke blomster så til mor, mange, mange kranser!
Synge, tralle dagen lang! Kråkestup og bukkesprang!
Takk, o Gud som enn en gang ga oss sol og glede!

Seidama

**Seidama deidama deidamdå
Seidama deidama dåa
Seidama deidama deidamdå
Seidama deidama dåa
Seidama deidama deidamdå seidamadå
Seidama deidama deidama deidama deidama deidama dåa!**

Å, jeg vet en seter

Å, jeg vet en seter,
med så mange gjeter!
Noen har en bjelle
når de går i fjellet!
Geitene de springer,
bjellene, de klinger
Singe-linge-linge-linge
lang, lang, lang.
Horn i toppen, ragget på kroppen,
blakke og svarte og hvite og grå.
Lang i kjaken,
skjegg under haken,
listig og lystig og lett på tå.

Alle springer løse,
skynder seg av fjøset!
Geitebukken fore,
opp igjennom går'e:
Kyllingene leker,
alle sammen breker:
Mæ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ-æ!
Viltert vinden tuter om tinden,
snøen, den skinner på høyeste topp
men i hellet,
nedover fjellet
vokser de vakreste blomster opp.

Tekst: Margrethe Munthe

Pål sine høner

Pål sine høner på haugen ut-slepte,
høna' så lett over haugene sprang.
Pål kunne vel på hønem fornema;
reven var ute med rumpa så lang.
Klukk, klukk, klukk, sa høna på haugen,
Klukk, klukk, klukk, sa høna på haugen.
Pål ja han sprang og rengde med augon
No tør' eg ikkje koma heim tel' ho mor.

Pål han gjekk seg litt lenger på haugen,
fekk han sjå reven låg på høna og gnog.
Pål han tok seg ein stein uti neven,
dugleg han då til reven slo.
Reven flaug, så rova hans riste.
Reven flaug, så rova hans riste.
Pål ja han gret for høna han miste;
No tør' eg ikkje koma heim åt ho mor!

Hadd' eg no nebb, og hadd' eg no klor,
og visste eg berre kor revane låg,
skulle eg dei både rispa og klora
framantil nakkan og bak over lår.
Skam få alle revane raude!
Skam få alle revane raude!
Gjev det var så vel at dei alle var daude,
så skull' eg trygt koma heim åt ho mor.

Ikkje kan ho verpe, og ikke kan ho gala,
ikkjekan ho krype, og ikkje kan ho gå.
Eg får gå meg til kverna og mala
og få att det mjølet eg miste i går
Men pytt! sa'n Pål, eg er ikkje bangen,
Men pytt! sa'n Pål, eg er ikkje bangen,
kjeften og motet har hjelpt no så mangen,

eg tor' nok vel koma heim åt ho mor!

Pål han kornet på kverna til å sleppe
så at det ljoma i kvar ein vegg,
så at agnene tok til å flyge,
og dei vart lange som geiteragg.
Pål han gav seg til å le og til å kneggje.
Pål han gav seg til å le og til å kneggje.
No fekk eg like for høna og for eggja,
no tor' eg trygt koma heim åt ho mor!